

Številka: 034-41/2026

Datum: 18. 9. 2026

Ministrstvo za izobraževanje, znanost in mladino

Masarykova cesta 16

1000 Ljubljana

gp.mizm@gov.si

ZADEVA: POBUDE ZOS NA PODLAGI SESTANKA O AKTUALNIH IZZIVIH NA PODROČJU PREDŠOLSKE VZGOJE IN OSNOVNEGA ŠOLSTVA

Spoštovani,

Združenje občin Slovenije (v nadaljevanju: ZOS) vam na podlagi sestanka, ki je potekal 14. 9. 2026 z državno sekretarko Mojco Škrinjar in mag. Matejo Urbančič Jelovšek, v. d. generalne direktorice Direktorata za predšolsko vzgojo in osnovno šolstvo, posreduje ključne pobude za sistemsko ureditev aktualnih izzivov občin na področju predšolske vzgoje in osnovnega šolstva.

V nadaljevanju izpostavljamo ključne pobude in dogovore s sestanka ter dodatno opozarjamo na vprašanje uporabe fleksibilnega normativa »+ 2« v vrtcih.

- Zakonska ureditev možnosti prostovoljnega povezovanja več osnovnih šol v skupni javni zavod

Osrednja tema sestanka je bila pobuda ZOS za zakonsko ureditev možnosti prostovoljnega povezovanja več osnovnih šol v skupni javni zavod. Pobuda naslavlja težave zlasti manjših osnovnih šol na demografsko ogroženih, podeželskih in oddaljenih območjih, kjer se zaradi zmanjševanja števila učencev povečujejo kadrovske, organizacijske in finančne težave.

Cilj predloga ni centralizacija, ukinjanje manjših šol ali njihovo preoblikovanje v podružnice, temveč njihova dolgoročna ohranitev v lokalnem okolju. Šola je namreč pogosto ena ključnih javnih institucij v kraju ter pomemben dejavnik ohranjanja poseljenosti in razvoja območja.

ZOS zato predlaga, da se z napovedanimi spremembami Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja omogoči prostovoljno povezovanje dveh ali več osnovnih šol na določenem geografskem območju v skupni javni zavod. Posamezna šola bi še naprej delovala na obstoječi lokaciji ter ohranila svoje ime, šolski okoliš in ravnatelja, odgovornega za pedagoško in organizacijsko delo. Učenci bi se še naprej izobraževali v svojem lokalnem okolju, skupne poslovodne in podporne funkcije pa bi se izvajale na ravni skupnega zavoda. Tako bi bilo mogoče združiti administrativne, računovodske, kadrovske, pravne, nabavne in druge podporne naloge ter naloge, povezane z investicijami, varnostjo in upravljanjem objektov. Povezovanje bi omogočilo tudi lažje zaposlovanje strokovnih delavcev na več šolah, dopolnjevanje njihove učne obveznosti, učinkovitejše razporejanje kadrov ter skupno izvajanje posameznih izbirnih predmetov in drugih vsebin.

ZOS pozdravlja podporo državne sekretarke pobudi in napoved, da bi bilo mogoče takšno povezovanje zakonsko urediti že ob napovedanih spremembah ZOFVI. ZOS je pripravljen aktivno sodelovati pri oblikovanju in predstavljanju zakonske rešitve.

- Prožnejša ureditev šolskih okolišev

Veljavna ureditev šolskih okolišev lahko otežuje racionalno organizacijo šolskih prevozov. V posameznih primerih se učenci vozijo v bolj oddaljeno osnovno šolo, čeprav bi lahko obiskovali bližnjo šolo v drugem šolskem okolišu. Zato predlagamo, da se prouči možnosti za prožnejše urejanje šolskih okolišev, ki bi v utemeljenih primerih omogočilo vključitev učenca v bližnjo osnovno šolo ter s tem racionalnejšo organizacijo šolskih prevozov.

- Napovedane spremembe sistema osnovnošolskega izobraževanja in uvedba obvezne predšole

Na sestanku so bila predstavljena tudi začetna razmišljanja ministrstva o obsežnejših spremembah sistema osnovnošolskega izobraževanja, med drugim o uvedbi obvezne predšole in vsebinski prenovi začetnega obdobja osnovnošolskega izobraževanja.

ZOS poudarja, da bodo takšne spremembe neposredno vplivale na občine kot ustanoviteljice vrtcev in osnovnih šol ter na njihove prostorske, kadrovske, organizacijske in finančne obveznosti. Že v začetni fazi priprave rešitev je zato treba jasno opredeliti, ali bi se obvezna predšola izvajala v prostorih vrtcev ali osnovnih šol, kdo bi bil njen izvajalec ter kateri vir bi zagotavljal sredstva za njeno izvajanje.

Posebno pozornost bo treba nameniti občinam, v katerih vrtci in osnovne šole že sedaj delujejo na meji svojih prostorskih zmogljivosti. Morebitna uvedba nove obveznosti ne sme biti izvedena brez predhodne analize razpoložljivih zmogljivosti, realnega prehodnega obdobja ter zagotovljenih sredstev za potrebne zaposlitve, prilagoditve prostorov in investicije.

ZOS pričakuje, da bodo občine in njihova združenja pravočasno in aktivno vključeni v pripravo vseh sprememb, ki bodo vplivale na organizacijo predšolske vzgoje in osnovnošolskega izobraževanja.

- Odložitev uvedbe brezplačnih šolskih kosil in zagotovitev državnega sofinanciranja potrebnih investicij

ZOS pozdravlja pojasnilo ministrstva, da bo zaradi nezadostnih kadrovskih in prostorskih zmogljivosti uvedbo brezplačnih šolskih kosil treba odložiti. Kot možen novi rok za uvedbo ukrepa je bilo na sestanku omenjeno leto 2029.

Uvedba ukrepa bo pomembno povečala število učencev, ki se prehranjujejo v šoli, česar obstoječe kuhinje, jedilnice in organizacija dela na številnih šolah ne omogočajo. Posamezne občine ocenjujejo, da bi bilo treba zmogljivosti povečati tudi za približno 40 odstotkov, kar zahteva večje investicije, reorganizacijo dela in dodatne zaposlitve. Ob tem primanjkuje predvsem kuharjev in drugega potrebnega kadra, nekatere šole pa imajo težave že z ohranjanjem obstoječih kuhinj. Proučiti je treba tudi dopolnilne organizacijske rešitve, kot sta uporaba zunanjih kuhinj in razdeljevanje obrokov v več časovnih terminih, vendar te ne morejo nadomestiti potrebnih sistemskih investicij. Cilj mora biti, da šole

ohranjajo lastne kuhinje, da se s tem ohranja kakovost obrokov. Dosedanje izkušnje zagotavljanja hrane preko zunanjega izvajalca namreč niso najboljše.

ZOS zato predlaga, da ministrstvo čas do uvedbe ukrepa nameni pripravi celovitega načrta, ki bo vključeval:

- analizo sedanjega števila otrok, ki imajo v šoli kosilo in števila povečanja obrokov za učence, pri čemer je potrebno upoštevati, da šole zagotavljajo kosilo tudi delavcem šole;
- analizo potrebnih prostorskih, tehničnih in kadrovskih zmogljivosti šol;
- opredelitev potrebnih investicij v kuhinje in jedilnice;
- zagotovitev ustreznega kadra in ukrepe za ohranitev obstoječih šolskih kuhinj;
- proučitev možnosti za postopno povečevanje števila pripravljenih obrokov;
- ukrepe za odgovorno ravnanje s hrano in preprečevanje zavržkov;
- realen časovni načrt prilagoditev ter
- ustrezno državno sofinanciranje občinskih investicij.

ZOS pozdravlja zavedanje ministrstva, da občine potrebnih investicij ne bodo mogle izvesti same, ter možnost zagotavljanja sredstev prek prihodnjih javnih razpisov. Opozarjamo, da morajo biti občine o ukrepih in možnostih sofinanciranja obveščene dovolj zgodaj, da bodo lahko pravočasno pripravile projektno dokumentacijo in investicije vključile v svoje finančne načrte.

- Sistemska ureditev in obvladovanje stroškov šolskih prevozov

Stroški šolskih prevozov skokovito naraščajo, saj so se ponudbene cene na posameznih območjih povečale tudi za približno 80 odstotkov. Razmere dodatno otežujejo omejeno število ponudnikov, pomanjkanje konkurence in koncentracija izvajalcev. Manjši prevozniki pogosto nastopajo kot podizvajalci večjih ponudnikov tako na javnih linijskih prevozi države kot na posebnih linijskih prevozi občin, zato na občinskih javnih razpisih ne oddajajo samostojnih ponudb.

ZOS na problematiko opozarja že dalj časa. Avgusta 2024 je na Družbo za upravljanje javnega potniškega prometa naslovil pobudo za sklic sestanka, v kateri je opozoril na najmanj 30-odstotno rast stroškov in monopolizacijo trga ter predlagal vključitev šolskih prevozov v enoten sistem javnega potniškega prometa.

Posebni šolski prevozi se ponekod prekrivajo z obstoječimi javnimi linijami. Kjer trasa, vozni red, zmogljivost in varnost javnega prevoza ustrezajo potrebam učencev, je treba proučiti možnost vključitve šolskih prevozov v sistem javnega potniškega prometa ter tako preprečiti podvajanje prevozov in javnih izdatkov.

Poseben izziv predstavlja pravica učencev prvega razreda do brezplačnega prevoza ne glede na oddaljenost njihovega prebivališča od osnovne šole, določena v 56. členu Zakona o osnovni šoli. Ker se v praksi pojavljajo tudi zahteve po zagotavljanju prevoza neposredno od otrokovega prebivališča, je treba ob zagotavljanju varnosti najmlajših učencev proučiti možnosti za racionalnejšo organizacijo ter jasneje opredeliti načina izvajanja teh prevozov. Omenjeno določila pa je problematično tudi iz razloga, da je zaradi omenjene določbe potrebno zagotavljati prevoz tudi na območjih, kjer se sicer zaradi premajhne oddaljenosti le ta ne izvaja, kar povečuje število relacij in s tem število avtobusov in stroškov prevoza. Večina šol do sedaj teh prevozov ni izvajala, saj se je sklicevala na določila Zakona o varnosti

v cestnem prometu, da mora imeti tak otrok spremstvo za vstopanje na avtobus in izstopanje iz avtobusa. Vse več staršev je osveščeni o pravici in so spremstvo pripravljeni zagotavljati preko starejšega otroka. Smiselno bi bilo pravico prvošolčka izenačiti s pravico ostalih otrok, to je oddaljenost več kot 4 kilometre.

Na sestanku je bilo dogovorjeno, da Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje in ZOS na problematiko opozorita ministrstvo, pristojno za infrastrukturo. ZOS predlaga, da se skupaj z njim in Družbo za upravljanje javnega potniškega prometa proučijo možnosti za sistemsko vključitev šolskih prevozov v javni potniški promet, odpravo podvajanja linij ter učinkovitejše in finančno vzdržno izvajanje šolskih prevozov.

- Prevozi otrok s posebnimi potrebami in vključevanje občin v postopke usmerjanja

Opozarjamo, da prevozi otrok s posebnimi potrebami v oddaljene vzgojno-izobraževalne zavode za občine pomenijo velik finančni in organizacijski izziv. Ker pogosto zahtevajo prilagojeno vozilo in spremljevalca, lahko stroški prevoza posameznega otroka dosežejo izjemno visoke zneske. Občine kljub finančnim in organizacijskim posledicam niso ustrezno vključene v postopke usmerjanja otrok. V praksi prihaja tudi do primerov, ko je otrok vključen v oddaljen zavod (celo v zavod v sosednjo občino), čeprav naj bi bil njegovim potrebam ustrezen program na voljo bližje njegovemu prebivališču ali celo, da je sta otroka iste družine na željo staršev vključena v različni šoli. Vse to otežuje organizacijo prevoza otrok, hkrati pa odpira vprašanje financiranja stroškov šole, predvsem stroškov investicijskega vzdrževanja in investicij.

Kot konkreten primer izpostavljamo Občino Mirna Peč, ki zaradi majhnega števila otrok s posebnimi potrebami nima lastne osnovne šole s prilagojenim programom. Izvajanje programa ima zato dogovorjeno z Mestno občino Novo mesto, in sicer v Osnovni šoli Dragotina Ketteja, kamor so se otroci z območja Mirne Peči vključevali že v času skupne Občine Novo mesto. Na podoben način je urejeno tudi zagotavljanje storitev Glasbene šole Marjana Kozine Novo mesto, Knjižnice Mirana Jarca Novo mesto in Dolenjskega muzeja Novo mesto. Po ustanovitvi samostojne Občine Mirna Peč leta 1999 je Zavod Republike Slovenije za šolstvo otroke s posebnimi potrebami še naprej usmerjal v Osnovno šolo Dragotina Ketteja v Novem mestu, v zadnjih petnajstih letih pa jih praviloma usmerja v Osnovno šolo Mirna. Otroci z območja Občine Mirna Peč so danes usmerjeni bodisi v Osnovno šolo Mirna bodisi v Osnovno šolo Dragotina Ketteja. Občina obema šolama krije pripadajoče materialne stroške, stroške tekočega vzdrževanja ter nakupa računalniške in druge opreme. Obe šoli oziroma njuni občini ustanoviteljici pa od Občine Mirna Peč pričakujeta tudi sodelovanje pri financiranju investicijskega vzdrževanja in prizidkov, čeprav občina ni solastnica objektov. Stališče Občine Mirna Peč je, da bo investicije sofinancirala le v eni šoli, in sicer v Osnovni šoli Dragotina Ketteja, skladno z obstoječim dogovorom z Mestno občino Novo mesto. Pogodba o sofinanciranju načrtovane investicije je trenutno v postopku podpisovanja. Občina si zato prizadeva, da bi bili njeni otroci usmerjeni v isto šolo, s čimer bi lahko lažje organizirala prevoze ter sredstva za investicije in investicijsko vzdrževanje zagotavljala le eni šoli oziroma občini ustanoviteljici.

Predlagamo, da se pri usmerjanju otrok ob doslednem upoštevanju njihove največje koristi in strokovne ustreznosti programa preveri tudi razpoložljivost ustreznega programa bližje njihovem prebivališču. Kadar več zavodov zagotavlja ustrezen program, naj se upoštevajo tudi oddaljenost, dostopnost ter organizacijske in finančne posledice prevoza. Zavod RS za šolstvo bi moral upoštevati, kako občina

zagotavlja izvajanje programov za otroke s posebnimi potrebami (s svojim zavodom, s pogodbo z določenim zavodom v sosednji občini) in usmerjati otroke v s strani občine določene zavode, razen kadar zaradi specifične težave otroka le to v tem zavodu ni mogoče zagotoviti.

Predstavnici ministrstva sta na sestanku napovedali spremembe sistema usmerjanja otrok s posebnimi potrebami, med drugim tudi sistemizacijo specialnega pedagoga v osnovnih šolah. ZOS pozdravlja napoved nadaljnjega urejanja tega področja in poudarja, da morajo biti občine vključene v pripravo sprememb, ki bodo vplivale na njihove pristojnosti in finančne obveznosti.

Opozarjamo tudi na hitro naraščanje števila otrok, ki jim je zagotovljen spremljevalec, ki se ne dodeljuje le osebam z gibalnimi ovirami, temveč tudi otrokom z vedenjskimi in drugimi težavami. Zagotavljanje spremljevalcev mora temeljiti na jasnih, enotnih in strokovno utemeljenih merilih ter dejanskih potrebah posameznega otroka.

- Jasna razmejitev med dodatno strokovno pomočjo in pomočjo vzgojitelja za zgodnjo obravnavo v vrtcih

Opozarjamo na različne razlage razmerja med dodatno strokovno pomočjo in pomočjo vzgojitelja za zgodnjo obravnavo v vrtcih. V praksi se pojavlja razumevanje, da otroku pripadata obe obliki pomoči hkrati, čeprav je bila pomoč vzgojitelja za zgodnjo obravnavo uvedena kot nadomestilo za prejšnji način zagotavljanja dodatne strokovne pomoči in se zato obe obliki pomoči ne zagotavljata kumulativno. Vzgojitelj za zgodnjo obravnavo tako pokriva tako otroke, ki so že bili obravnavani na centrih za zgodnjo obravnavo kot otroke, ki še čakajo na obravnavo.

Zaradi različnih razlag prihaja do neenotne prakse ter nejasnosti glede kadrovskih in finančnih obveznosti vrtcev in občin. ZOS zato predlaga, da ministrstvo pripravi jasna in enotna navodila, v katerih naj nedvoumno pojasni obstoječa zakonodaja, oblike pomoči otrokom, način izvajanja le te ter tudi pristojnosti posameznih udeležencev v postopku obravnave in določanja pomoči posameznemu otroku.

- Izvajanje obveznega krajšega programa v vrtcu

Pri izvajanju obveznega krajšega programa za otroke, ki niso vključeni v vrtec, se pojavlja vprašanje, ali sistem v praksi deluje na predvideni način. Občine so od ministrstva prejele podatke o teh otrocih, vendar brez podatkov o njihovih starših, zato je bilo starše težko pravočasno pozvati k vključitvi otrok. Če se otrok v program ne vključi, se o tem obvesti center za socialno delo, ki izvede nadaljnje postopke za njegovo vključitev.

ZOS predlaga, da ministrstvo preveri izvajanje sistema v praksi ter sodelovanje med občinami, vrtci in centri za socialno delo. Občine morajo v prihodnje podatke prejeti dovolj zgodaj in skupaj s podatki o starših, da jih lahko vrtec in center za socialno delo pravočasno pozoveta ter se pravočasno ugotovijo potrebe po izvajanju krajšega programa.

- Ustanovitev skupne delovne skupine

ZOS pozdravlja dogovor o ustanovitvi skupne delovne skupine, v kateri bodo sodelovali predstavniki Ministrstva za vzgojo in izobraževanje, združenj občin in ravnateljev. Predlagamo, da se delovna skupina najprej posveti prenovi sistema oblikovanja in financiranja cen programov vrtcev. Po obravnavi tega vprašanja naj se njeno delo nadaljuje s sistematičnim pregledom veljavnih standardov in normativov na področju predšolske vzgoje.

ZOS pričakuje, da bo delovna skupina ustanovljena v najkrajšem možnem času ter da bodo njene naloge, sestava in časovni okvir dela jasno določeni. Združenje bo svoje predstavnike v delovno skupino imenovalo takoj po prejemu poziva ministrstva.

- Prenova sistema oblikovanja in financiranja cen programov vrtcev

ZOS podpira razpravo o morebitni uvedbi brezplačnih vrtcev, vendar je treba pred tem prenoviti in poenotiti sistem oblikovanja ter financiranja cen programov. Sedanje razlike med občinami so posledica različnih kadrovskih struktur, materialnih stroškov ter prostorskih in energetskih pogojev, zaradi česar se razlikujejo tudi obveznosti staršev. Na višino ekonomske cene dodatno vplivajo spremembe plač, kadrovskih normativov in drugih obveznosti.

Pri prenovi je treba proučiti jasnejšo razdelitev posameznih sestavin cene med državo, občine in starše, vključno z možnostjo financiranja plač in stroškov izvajanja programa na ravni države ter ločeno obravnavo stroškov prehrane. Cilj mora biti preglednejši in pravičnejši sistem, ki bo zmanjšal razlike v plačilih staršev, ne da bi občinam povzročil dodatne finančne obveznosti. Ob tem je smiselno razmisliti, da bi starši še naprej krili vsaj minimalni del stroškov, na primer stroške prehrane. S tem bi se spodbujal odgovoren odnos do vključitve otroka v program, predvsem pravočasno sporočanje odsotnosti zaradi bolezni ali počitnic, vrtcem pa omogočilo sprotno prilagajanje organizacije dela in izvajanja programov.

Predlagane rešitve je treba finančno ovrednotiti in uskladiti z občinami. ZOS zato podpira ustanovitev skupne delovne skupine ministrstva, združenj občin in ravnateljev ter je pri njenem delu pripravljen aktivno sodelovati.

- Pregled standardov in normativov na področju predšolske vzgoje in osnovnega šolstva

Posamezni veljavni standardi občinam povzročajo visoke stroške, ki niso vedno sorazmerni z dejanskimi potrebami otrok in javnih zavodov. Med takšne primere sodijo stroški zagotavljanja, vzdrževanja in nadomeščanja otroških igralskih ter drugih elementov zunanjih površin vrtcev in šol.

Standardi morajo zagotavljati varnost in kakovostne pogoje za otroke, hkrati pa biti jasni, strokovno utemeljeni, izvedljivi in finančno vzdržni. Pri njihovem določanju je treba upoštevati prostorske, kadrovske in finančne možnosti občin ter preprečiti zahteve, ki povzročajo nesorazmerne stroške brez primerljivega prispevka h kakovosti ali varnosti.

ZOS zato podpira dogovor, da bo pregled veljavnih standardov in normativov druga vsebinska naloga skupne delovne skupine.

- Višje stopnje državnega sofinanciranja investicij v vrtce in osnovne šole

Stopnje državnega sofinanciranja investicij v vrtce in osnovne šole so glede na dejansko vrednost projektov prenizke. Pri eni izmed izpostavljenih investicij je občina od skupne vrednosti približno 4 milijonov evrov prejela le okoli 1,7 milijona evrov državnega sofinanciranja. Občine preostalega deleža zlasti pri večjih projektih težko zagotovijo, zato se nujne investicije odlagajo ali izvajajo v zmanjšanem obsegu.

Pri prihodnjih javnih razpisih je treba zagotoviti višje stopnje sofinanciranja ter pri določanju deleža državnih sredstev upoštevati vrednost investicije, finančno sposobnost in razvitost občine, demografske potrebe ter nujnost zagotovitve ustreznih prostorskih pogojev. Občine morajo biti z načrtovanimi razpisi in pogoji pravočasno seznanjene, da lahko pripravijo projektno dokumentacijo, pridobijo potrebna dovoljenja ter investicije vključijo v svoje proračune in načrte razvojnih programov.

- Dodatno stališče ZOS glede ohranitve fleksibilnega normativa »+ 2« v vrtcih

Poleg vprašanj, obravnavanih na sestanku, ZOS dodatno opozarja na že sprejeto zakonsko ureditev, ki s 1. 9. 2030 določa popolno ukinitve fleksibilnega normativa »+ 2« v oddelkih vrtcev. Zaradi časovne omejitve navedena problematika na sestanku ni bila obravnavana, vendar ji ZOS že ves čas od začetka priprave sprememb Zakona o vrtcih odločno nasprotuje.

Fleksibilni normativ občinam omogoča, da se najvišje število otrok v oddelku poveča za največ dva otroke, s čimer lahko občine in vrtci ob upoštevanju razmer na posameznem območju rešujejo prostorske in kadrovske stiske ter zagotavljajo vključitev čim večjega števila otrok v vrtce.

ZOS je ob sprejemanju novele Zakona o vrtcih v letu 2025 opozarjal, da zakonska ureditev ne upošteva lokalnih posebnosti in različnih potreb občin. Po sprejetju zakona je Državni svet RS pozval tudi k izglasovanju odločilnega veta. Občine so bile v postopku priprave zakona pripravljene sprejeti kompromisno rešitev, po kateri bi bila uporaba fleksibilnega normativa še naprej mogoča v določenih primerih in pod pogoji, ki bi bili podrobneje opredeljeni s podzakonskim aktom, vendar takšna rešitev v sprejeti zakon ni bila vključena.

Popolna ukinitve fleksibilnega normativa bo od občin do 1. 9. 2030 zahtevala zagotovitev dodatnih prostorov in kadrov ter izvedbo novih infrastrukturnih investicij. To bo za občine pomenilo dodatne finančne obremenitve, pri čemer je treba upoštevati tudi pomanjkanje ustreznega kadra na trgu dela ter različne demografske in prostorske razmere v posameznih občinah.

ZOS zato predlaga, da ministrstvo ponovno prouči sprejeto zakonsko ureditev in pravočasno pripravi spremembo Zakona o vrtcih, s katero se popolna ukinitve fleksibilnega normativa »+ 2« odpravi. Predlagamo, da se vprašanje fleksibilnega normativa vključi tudi v delo napovedane skupne delovne skupine za pregled standardov in normativov ter da se nadaljnje rešitve pripravijo v sodelovanju z občinami in njihovimi združenji.

ZOS pričakuje, da bodo združenja občin tudi v prihodnje enakovredno vključena v pripravo zakonodaje in sistemskih rešitev na področju predšolske vzgoje in osnovnega šolstva. Nove obveznosti morajo spremljati ustrezni in dolgoročno zagotovljeni finančni viri ter dovolj dolgo prehodno obdobje za njihovo izvedbo.

Prepričani smo, da predstavljene pobude pomenijo dobro podlago za nadaljnje sodelovanje in oblikovanje rešitev, ki bodo izvedljive v praksi ter bodo prispevale h kakovostnemu, dostopnemu in finančno vzdržnemu sistemu predšolske vzgoje in osnovnega šolstva.

Lepo pozdravljeni,